

§ 92.

Личны мѣстоименія.

1.—*Нема ты сега пръв пжть видишь брѣмбаръ? — попыталъ Кънчо Иванча.*

—*Да—отговорилъ Иванчо — азъ никогы не сжмъ видѣдалъ брѣмбалъ. Той сега пръв пжть ми ся паднж прѣдъ очи—тъ.*

Тукъ Иванчо говори за себе чрѣзъ мѣстоименіе: *азъ*; Кънчо ся обрѣща къмъ Иванча съ мѣстоименіе: *ты*; за брѣмбара говорятъ чрѣзъ мѣстоименіе: *той*.

Сжществителны—тъ мѣстоименія: *азъ, нья, (мы); ты, вы; той, тя, то, тыя*, ся наричатъ *личны* мѣстоименія.

Азъ, нья, — замѣняватъ име—то на оногова, който говори, и сж *прво лице*.

Ты, вы—замѣняватъ имя—то на оногова, комуто говорятъ, и сж *второ лице*.

Личны—тъ мѣстоименія; *той, тя, то*, (или онъ, она, оно) замѣняватъ лице—то, или прѣдмета—тъ, за когото говорятъ, и сж *третіе лице*.

2. Напишите вашія—тъ разговоръ съ нѣкого си и употрѣбете въ тоя разговоръ личны—ты мѣстоименія.

§ 93.

Возвратны мѣстоименія.

1. *Азъ видѣхъ себе въ огледало—то.—Себе е казано вмѣсто мене:*

Ты видишь себе въ огледало—то.—Себе е казано вмѣсто тебе.

Той види себе въ огледало—то.—Себе е казано вмѣсто него.